RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

nr. 127.503 van 28 januari 2004
in de zaak A. 101.679/VII-23.286

In zake : XXX,
verblijvende te O.

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Armeense nationaliteit, op 13 maart 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 februari 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 17 oktober 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de beschikking van 3 april 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de memorie van antwoord van de tweede verwerende partij en de memorie van wederantwoord en toelichtende memorie;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 7 november 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 januari 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEKUYPER, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 21 september 1999 en verklaarde zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 17 oktober 2000 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 8 februari 2001 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing letterlijk als volgt:

> "Betrokkene werd verhoord op 19 december 2000 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Armeense taal machtig is.
>
> Betrokkene, een Armeens staatsburger van Armeense origine, verklaart voor de parlementsverkiezingen die plaatsvonden op 30 mei 1999 in Armenië te zijn aangesteld als commissielid van het kiesdistrict. Betrokkene zou voor de verkiezingsdag op 23 mei 1999 onder druk zijn gezet door vertrouwensmannen van Andranik Shguhasjan om het aantal stemmen te manipuleren. Betrokkene zou geweigerd hebben en de volgende dag, samen met haar vriendin, een verklaring hebben neergelegd bij de politie. Later diezelfde dag zouden betrokkene en haar vriendin zijn meegenomen door twee mannen waarna de vriendin van betrokkene ernstig zou zijn mishandeld tot betrokkene erin toestemde de komende verkiezingen te manipuleren. Op 25 mei 1999 zouden diezelfde vertrouwensmannen valse stemformulieren hebben overhandigd aan betrokkene. Op 29 mei 1999 zou haar paspoort door diezelfde mannen zijn afgenomen. Op 30 mei 1999, de dag van de verkiezingen, zouden rond 10 uur 's avonds gewapende mannen het kiesbureau zijn binnengevallen. De voorzitster zou er echter in geslaagd zijn de stembus vast te grijpen waarna de mannen zouden gevlucht zijn. Volgens de afspraak zou betrokkene toen de valse formulieren in de stembus hebben moeten steken maar zou zij daar niet in geslaagd zijn. De nacht van 31 mei 1999 zou betrokkene opnieuw door dezelfde vier mannen zijn meegenomen. Ze zou fysiek zijn mishandeld en vervolgens zou zij erin geslaagd zijn te ontsnappen. De daaropvolgende nacht zou betrokkene zijn ondergedoken bij een collega. Vanaf 2 juni 1999 zou betrokkene zijn ondergedoken bij de ouders van een collega van haar vader en zou zij via haar vader vernomen hebben dat deze personen nog steeds naar haar op zoek waren.
>
> Op 9 juni 1999 zou betrokkene met een bus Armenië hebben verlaten. Aan de grens met Duitsland zouden alle inzittenden zijn aangehouden en vervolgens 10 dagen later zouden zij opnieuw zijn overgebracht naar Oostenrijk. Betrokkene zou op 23 augustus

1999 gerepatrieerd zijn naar Armenië. Betrokkene zou opnieuw zijn ondergedoken en vernomen hebben dat haar vader ondertussen zonder enige reden zou ontslagen zijn en betrokkene nog steeds zou gezocht worden. Op 15 september 1999 zou betrokkene voor de tweede maal Armenië hebben verlaten en met een vrachtwagen naar België zijn gevlucht waar zij op 21 september 1999 asiel heeft aangevraagd. Betrokkene is in het bezit van een geboorteakte en een attest dat zij in 1993 een paspoort zou ontvangen hebben.

De geloofwaardigheid van betrokkenes relaas wordt ondermijnd nadat wordt vastgesteld dat haar verklaring afgelegd op het Commissariaat-generaal tegenstrijdigheden vertoont met enerzijds bronnen waarover het Commissariaat-generaal beschikt en anderzijds haar verklaring neergelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Betrokkene verklaart (CG p. 2, p. 12) als lid van het verkiezingscomittee te zijn verkozen via een vergadering op de school waar zij werkzaam zou geweest zijn. Volgens haar verklaring zou de school dienst gedaan hebben als kieslokaal waardoor de schoolraad zelf bevoegd zou zijn geweest om leden voor de verkiezingscommissie te verkiezen. Deze verklaring van betrokkene is strijdig met bronnen waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze bronnen blijkt (Office for Democratic Institutions and Human Rights: Republic of Armenia, Parliamentary Election 30 mei 1999, Final Report dd. 30 juli 1999) dat elk lid van de regionale verkiezingscommissie bevoegd is om in elk kiesdisdrict één lid van het comittee van dat district aan te duiden. Tevens blijkt dat alle kiesbureaus moesten dichtgaan om 20 uur die dag (Bron: Internet:Template/tlxintl/telexa_dis).

Volgens de verklaring van betrokkene (CG p. 18) vond het incident, in het kieslokaal waar zij werkzaam was, plaats op het einde van de verkiezingsdag namelijk rond 22 uur. Zij voegt er tevens aan toe dat het bureau normaal om 22 uur moest sluiten.

De geloofwaardigheid van betrokkenes relaas wordt verder ondermijnd door tegenstrijdigheden die voorkomen in betrokkenes opeenvolgende verklaringen. Zo verklaart zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken (punt 42) op 23 juli 1999 vanuit Oostenrijk te zijn teruggestuurd naar Armenië. Op het Commissariaat-generaal verklaarde zij echter (p. 2) op 23 augustus 1999 te zijn teruggekeerd naar Armenië vanuit Oostenrijk en vervolgens op 15 september 1999 opnieuw Armenië te hebben verlaten.

Inzake de incidenten waar betrokkene het slachtoffer van was zijn volgende tegenstrijdigheden terug te vinden. Volgens haar eerste verklaring (DVZ punt 42) zouden betrokkene en haar vriendin de eerste maal zijn ontvoerd door drie mannen. Vervolgens verklaarde zij (CG p. 7) dat zij die dag werden meegenomen door twee mannen. Op de dag van de verkiezing zouden volgens haar verklaring bj de Dienst Vreemdelingenzaken (punt 42) twee gewapende mannen het kieslokaal zijn binnengevallen. Op het Commissariaat-generaal (p. 18) verklaarde zij echter dat er drie daders waren. Tenslotte vermeldt betrokkene bij de DVZ (punt 42) de naam van de ondervrager bij de politie terwijl zij op het CGVS verklaarde de naam van de politieagent niet te kennen (p. 6).

Voorgaande tegenstrijdigheden zijn van die aard dat geen enkel geloof nog kan gehecht worden aan het asielrelaas van betrokkene. De door betrokkene neergelegde documenten, namelijk haar geboorteakte en het attest van afgifte van een paspoort, kunnen aan deze beslissing niets wijzigen aangezien deze documenten enkel persoonsgegevens bevatten, die niet in twijfel worden getrokken.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door haar het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 17 oktober 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.".

Dit is de bestreden beslissing;

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij meent een exceptie te moeten inroepen, geput uit de beweerde laattijdigheid van het beroep; dat zich in het administratief dossier geen gegevens bevinden waaruit blijkt dat de bestreden beslissing eerder dan op 13 februari 2001, zoals de verzoekende partij beweert, aan deze zou ter kennis zijn gebracht; dat in die hypothese het beroep tijdig werd ingediend; dat de exceptie wordt verworpen;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij afstand doet van haar eerste middel;

3.2. Overwegende dat in een tweede middel de schending wordt ingeroepen van artikel 6.1 van het Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden;

Overwegende dat deze verdragsbepaling enkel betrekking heeft op jurisdictionele procedures en niet op administratieve procedures waarbij uitspraak wordt gedaan over een administratief beroep ingesteld tegen een beslissing over een asielaanvraag; dat het middel niet dienstig kan worden ingeroepen;

3.3. Overwegende dat in het derde middel de schending wordt aangevoerd van de formele motiveringsplicht, opgelegd door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen doordat de verzoekende partij niet de kans zou hebben gekregen de vastgestelde contradicties in de verschillende verhoren te weerleggen;

Overwegende dat, daargelaten de vraag of de formele motiveringsplicht de overheid dergelijke verplichting oplegt, de commissaris-generaal niet verplicht is tijdens het verhoor de kandidaat-vluchteling te confronteren met vastgestelde tegenstrijdigheden; dat de hoorplicht niet impliceert dat de ondervragende overheid, door een soort dialoog, de ondervraagde tracht te brengen tot een voor deze meer gunstige verklaring, noch dat de ondervraagde moet worden gewezen op eventuele onduidelijkheden, tegenstrijdigheden of onnauwkeurigheden in zijn antwoorden; dat het middel niet gegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat derhalve het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig januari tweeduizend en vier, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	V. VERTONGEN,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. VERTONGEN. **E. BREWAEYS.**